

gets Valg 3 Ting. Det ene er, at blive ved den Beslutning, det tog sidst, og at beholde de 12 Edr., hvilket i Resultatet vil være det samme, som at Loven ikke kommer ud; det andet er at gaae tilbage til Regeringens Forslag, og saa faae De Loven, og det tredje er at antage det Forslag, som er stillet af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) med flere Andre, saa faae De en lillebitte Lov, som siger, at Lehnbestodderne herefter ere ubeluffede fra Amtsrådene, hvorimod Sædegardseierne indtil videre blive. Naar jeg skal vælge mellem disse tre Ting, saa vælger jeg ubetinget det Sidste, og det af den Grund, som allerede er anført, at saa bliver der i den Henseende aldeles Intet præjudiceret, saa fremfalder man ikke en ny Valgerklasse, der har saa stor Støtte, at det senere vil være meget vanskeligt at komme bort derfra, saa bliver man i den Tilstand, som meget godt endnu kan taales en Tid — og jeg gjentager, hvad jeg tidligere yttrede, at jeg haaber, det ikke vil være meget længe, før vi faae en ny Communallov —, og som navnlig i det Amt, jeg kjender bedst, ikke giver nogen praktisk Anledning til at ønske Forandring i, men som dog alligevel i det Hele er saa uholdbar, naar der til Exempel af en Valgerklasse møde Tre, som skulle vælge To, og naar de Valgte repræsentere en kvalitativt Art af Landeiendom, som vitterlig ikke eksisterer længere som saadan, at den, mener jeg, vil bortfalde af sig selv. Det staaer saaledes i Modstrid med den hele Lovgivning, at det ikke vil være længe, hvorimod det, naar man ved nu at fremkalde en Valgcorporation af alle dem, der have 20 Edr. Hartkorn, giver en saa stor Mængde actuelle Interesser til en saadan Valgerklasse, vil være meget vanskeligt at komme tilbage til det, jeg aldeles ubøielig anseer for de rette Principer for Communalfrihed og Communalvalg. Jeg stemmer altsaa for det af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) stillede Forslag, hvorved dette Spørgsmaal vil staae aabent, og paa den anden Side det, hvorom Alle ere enige, vil opnaaes.

Varfod: Den nærværende Indenrigsminister fremhævede nogle Ord af sin høitæ-

rede Formand og gjorde dem til sine; disse Ord indeholde aldeles tydelig en Erklæring om, at hvis vi ikke, tiltrods for vor Overbeviisning, gjøre som Regeringen vil, saa faae vi ikke Loven. En saadan Uttring eller Trudsfel kan have nogen Betydning, naar den fremføres af en Regering, som Thinget har Tillid til, og som det gjerne seer bliver paa sin Plads. (Tscherning: Maa jeg bede om Ordet?), men den er uden Betydning, naar Regeringen befinder sig i det modsatte Tilfælde; da synker Trudsfelen ned til at blive en fuldstændig tom Uttring. Regeringen vil ikke bøie sig, ikke gaae ind paa Folkethingets Anskuelse; jeg skal i den Anledning tillade mig at erklære, at jeg for mit Vedkommende bøier mig ligesaa lidet for den nuværende Regering, og jeg vilde blot ønske, at jeg kunde erklære det samme for hele Thingets Vedkommende.

Tscherning: Jeg troer, at en Regerings Udtalelse til enhver Tid har en Betydning, som bør tages under Overveielse (Ja!). Dersom det er af Bigtighed at faae Loven frem i en bestemt Stikfelse, troer jeg, vi bør tage en saadan Erklæring til Indtægt, og forsaavidt være taknemmelige for, at den kommer itide, saa at vi kunne rette os derefter; det er altid noget, man skal paassjonne hos en Regering, naar den betimelig udtaler sig aabent om sin Hensigt, for at man kan rette sig derefter (Ja!). Derimod er jeg aldeles enig med Ordføreren og den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) i, at vi gjøre bedst i, ikke at indlade os paa en Lov, som har gjort en heel ny Opfindelse, thi det er i communal Henseende en heel ny Opfindelse, at et vist Antal Edr. Hartkorn giver Adkomst til at danne en egen Valgerklasse; det er det skattefrie Hartkorn, som har givet Adkomst hertil; Adkomsten maa fornuftigvis have ligget, ikke i Antallet af Edr. Hartkorn, men i Hartkornets Bestaaenhed. Der var et virkeligt Forsvar for det skattefrie Hartkorn, da det tillagde sig visse Friheder, deri, at det ikke kunde blive overbeslættet af Amtsrådet; disse Friheder har man afføbt det i dyre Domme, det har dem altsaa ikke mere, og naar det tiltrods derfor beholder dem, saa er det efter min Overbeviisning